

Til

Egil fra Maja

1913 - Den 5. December - 1938.

MELODI:

»Herlig en Sommernat« og »Jeg har elsket dig, saalænge jeg kan mindes«.

I denne lille Sang
høre vi skal engang
lidt om de Aar, der er gaaet;
om hvordan til det gik,
Egil til Viv mig fik,
om hvad vi ellers har naaet.
Jeg har elsket Dig, saa længe jeg kan mindes,
og sværmet for Din Stemmes dybe Klang;
der her paa Jorden aldrig vel kan findes
en bedre Mand at prise i en Sang.

FØRSTE Gang Egil jeg
mødte paa Livets Vej,
vi var til Bal kommet sammen.
Vi der forsøgte tit
at komme udi Trit,
men det var ej lutter Gammen!
Jeg har elsket Dig, saa længe jeg kan mindes,
men Du til Bal var i for højt et Gear,
dog her paa Jorden aldrig vel kan findes
en Mand, jeg lisse højt som Egil li'er!

MEN i de Aar, der kom,
Tempoet drejed' om,
Egil sig længe betænked':
tænk, fire Aar der gik,
inden han Modet fik,
inden han mig til sig lænked':
Jeg har elsket Dig fra næsten først jeg saa Dig
og sværmet for Din raske flotte Gang;
jeg gik beundrende og kigged paa Dig,
og derfor hylder jeg Dig her i Sang.

MEN i de Aar, der kom,
Tempoet drejed' om,
Egil sig længe betænked':
tænk, fire Aar der gik,
inden han Modet fik,
inden han mig til sig lænked':
Jeg har elsket Dig fra næsten først jeg saa Dig
og sværmet for Din raske flotte Gang;
jeg gik beundrende og kigged paa Dig,
og derfor hylder jeg Dig her i Sang.

SAA vi forlovet blev,
tro end'lig ej vi drev,
nej, vi fik nok at bestille;
vi fik saa mange Chock,
(ét havde været nok!)
nødig til Bangkok vi vilde. —
Jeg har fulgt Dig, lisse længe jeg kan mindes,
jeg søgte flinkt med Dig at holde Trit,
men visselig jeg tror, der ikke findes
en Kvinde, der kan følge Dine Skridt.

SAA vi forlovet blev,
tro end'lig ej vi drev,
nej, vi fik nok at bestille;
vi fik saa mange Chock,
(ét havde været nok!)
nødig til Bangkok vi vilde. —
Jeg har fulgt Dig, lisse længe jeg kan mindes,
jeg søgte flinkt med Dig at holde Trit,
men visselig jeg tror, der ikke findes
en Kvinde, der kan følge Dine Skridt.

FEM Aars Trolovelse

var vor Forlovelse,

og saa paa Bryllup vi tænkte;

men saa de nægted' os,

vi maatte gifte os,

nægted' at Egil sig lænkte.

Og jeg elsked' Dig fra ganske tidligt Møde,

Du blev min store, store Kærlighed,

naar op paa Dig jeg kigged', Kinder røde

jeg fik. Og bly mit Øje det saa ned!

GIFT blev vi dog tilsidst,
det er da sandt og vist,
og vi vil vandre tilsammen.
Du ta'r saa lange Skridt,
jeg maa ta' *mange* Skridt,
det gaar i Fryd og i Gammen.
Jeg har elsket Dig, saa længe jeg kan mindes,
og gift vi var i *femogtyve Aar*.
Jeg ved paa Jorden absolut ej findes
en Kvinde, der en bedre Mand sig faar.